

ΑΚΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καπνοῦ τῆς μάχης καὶ τοῦ κρότου τῶν τηλεβόλων, ὁ πολυθρύλητος πρῶτος πρωθυπουργὸς εὔρε καιρὸν νὰ ὀλισθήσῃ καὶ νὰ κρυθῇ εἰς τὴν ἀφάνειαν, ἀπῆλλασόμενος τοῦ ὀχλήρου ἐλέγχου καὶ τῆς ἀμειλίχτου ἐπικρίσεως τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ ὅμως εἶχε τὴν ἀσπλγχχνίαν μιᾶς φιλικῆς τοῦ ἐφημερίδος ν' ἀνασύρῃ αὐτὸν ἐκείθεν δι' ἐνὸς ἀρθροῦ φέροντος ἐπιγραφὴν: ἡ δικαίωσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἡ φράσις εἶνε περίεργος, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἄκαιρος. Τῷ ὄντι μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ψευδοφρίκας καὶ τὴν ἀθρόαν μεταάστασιν, δύνανται τις ἐπικρίτως νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ λόγιον: ὁ ἀποθανὼν δεικαίωται.

Ἐτέρων εἰδήσιν περίεργον καὶ μὴ ἐστερημένην σημασίας ἐδημοσίευσαν αἱ ἐφημερίδες τὴν ἐβδομαχὰς τούτην. Εἰς ἀντικατάστασιν, γράφουν, τοῦ ἀπερχομένου ἐντεῦθεν ἀρχιμανδρίτου τῆς ῥωσικῆς ἐκκλησίας κ. Ἀνατολίου διορίζεται ὁ κ. Γεννάδιος. Πρόκειται βεβαίως περὶ τοῦ κ. Ἀναστασίου Γενναδίου τοῦ δόντος τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς τελευταίας τρισενδόξου ἐπταμήνου περιόδου διὰ τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος συλλαλητηρίου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐκφωνηθέντος κ. βουλγαρικοῦ τοῦ λόγου. Τὸ ἱεραικὸν σταδίον ἐνεκολπώθη, ὡς φαίνεται ὁ κ. Γεννάδιος ἐκ μετανοίας διὰ τὰ ἔργα τοῦ ἐκείνου καὶ ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἡ προμήθειαι τῶν συμπαθειῶν, ὡς ἐνετάλη νὰ συνάξῃ περιοδεύων τὴν Εὐρώπην ἐπαθε τοιαύτην ἀβαρίαν.

Καὶ ἂν propos διὰ τὸν κ. Γεννάδιον.

Ἐβεβαιώθη πλέον ὅτι ἡ ἀφορμὴ τῶν παρὰ τὰ σύνορα δεινῶν συγκρούσεων ἦτο... ἐν ἄλλογον! Ἐν ἄλλογον ἀνῆκον εἰς ἡμετέρους ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν ἔδαφος· αἱ Τυρκοὶ ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν ἐξεληθέντων νὰ τὸ συλλάβωσιν· ἐκεῖνοι ἀντεπυροβόλησαν καὶ ἐπῆλθεν ἡ μάχη...

Καὶ ἰδοὺ, τόσοι λόγοι δὲν ἴσχυσαν νὰ ἐπιφέρωσι τὸν πόλεμον καὶ ἐν ἄλλογον τὸν ἐπέφερε!

Σημειώσις καλὴ διὰ τὸ μέλλον.

Εἰς τίνα δὲ νομίζεται ἐλέχθη ὅτι ἀνῆκε τὸ ρηθὲν θαυματουργὸν ἄλλογον;

Εἰς τὸν κ. Δούνην! Εὐρέθησαν μάλιστα μερικοὶ ἔχοντες τὴν τόλμην νὰ διαβεβαιώσιν ὅτι ἦτο αὐτὸ ἐκεῖνο ἐφ' οὗ ὁ πυλεμικὸς συνάδελφος, ὁ ἀκάματος κήρυξ τοῦ πολεμικοῦ σαλπίσματος, παρευρέθη εἰς τὴν ἐν τῷ Σταυρῷ πλαστὴν μάχην. Ἄν ἔχηται ἀληθείας τὸ πρᾶγμα, τότε εἰς τὸν ἱστορικὸν αὐτὸν ἵππον, τὸν ἐφάμιλλον τοῦ ἐν Τροίᾳ πρόπει ν' ἀποδοθῇ ἐν ὀνομα. Προτείνομεν νὰ ὀνομασθῇ: Ὁ Δούνης ἵππος.

Ἀκόμη δὲν ἐγνώσθη τὸ ἀκριβὲς ἀποτέλεσμα τῶν κατὰ τὰ μεθόρια συμπλοκῶν καὶ πολλοὶ δυσκνισχομεῖσι διὰ τοῦτο. Εἰς τοὺς ἀνυπομονοῦντας ὑπενθυμίζομεν τὸν διάσημον περὶ σπειριοῦ μῦθον τοῦ Κυλοκοτρῶνη καὶ τὸ πρόσφατον εἰσέτι γεγονὸς τοῦ παθήματος τοῦ κ. Λεβίδου ὑπὸ τῶν ἐκλογέων του. Μὲ ὅλας τὰς ἐν τῷ τύπῳ συζητήσεις ἀκόμη δὲν ἐξήχθη ποίου εἶδους ἦτο τὸ γινόμενον

εἰς τὸν νεκρὸν βουλευτὴν φιλοφρόνημα. Ἡ μέλαι Κούτρας καὶ τῶν συνόρων ἐν γένει ἀπόστασις εἶνε τοῦλάχιστον μακρά, ἐνῶ εἶνε γνωστὸν ὅτι δὲν ὑπῆρξέ ποτε μεγάλη ἀπόστασις μεταξύ τῆς πρεσβείας τοῦ εἰρημένου βουλευτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῶν ἐκλογέων του.

Μέγα παράδειγμα πειθορῆς καὶ ἐθελοθυσίας πρόκειται νὰ δώσῃ ἡ βουλὴ ψηφίζουσα τὸ περὶ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν νομοσχέδιον· ἀλλὰ περισσοτέρων ἔτι σημασίαν θὰ ἔχῃ ἐὰν ψηφισθῇ τὸ σύστημα τῆς κατὰ νομὸν ἐκλογῆς. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἐπεκροτοῦμεν πληρέστατα εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἐν ἀνάγκῃ ὅμως θὰ ἤρχομαθα καὶ εἰς μίαν τροποποίησιν, νὰ μὴ γίνωνται μὲν κατὰ νομὸν αἱ ἐκλογαὶ ἀλλὰ νὰ γίνωνται τοῦλάχιστον κατὰ νόμον.

Μετὰ διηγήθησαν ὡς ἱστορικὸν τὸ ἀνέκδοτον καὶ ὡς τοιοῦτο τὸ μεταδιδόμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστους μας.

Λόγου γενομένου περὶ κατὰλήψεως τῆς Σκιάθου ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, εἰς βουλευτὴς ἐκ Θεσσαλίας, γνωστὸς ἐν τῇ βουλῇ διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς θωπείας, ὡς ἐπιδαψιλεύει διὰ τῆς χειρὸς εἰς τὸ πέλμα τοῦ πυδῶς του ἐν ὄρῳ συνεδριάσεως ἠκούσθη κραυγάζων:

— Ἀμ' τὸ Σκιάθο, θάρρῳ, δὲν εἶνε τυρκικὸ μέρος;

Συνιστῶμεν ἀπὸ τοῦδε εἰς πᾶσαν κυβερνήσιν, εἴποτε ἔλθωμεν εἰς διαπραγματεύσεις περὶ οὐραδικῆς γραμμῆς μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας, νὰ μὴ διορίσῃ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τὸν εἰρημένον φιλόποδα βουλευτὴν.

Ἀκουσθὲν ἐν τῷ Ὁδεῖῳ κατὰ τὴν τελευταίαν παράστασιν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νομαίντεως Μπίσοπ.

— Καλὴ τί διαβολικὰ πράγματα κάνει!... Ὑπάρχει Μπίσοπ μου Σατανᾶ!

Ἀρμενίου

ΟΛΙΣΘΗΜΑΤΑ

Ἡ τύρβη τῶν ραγδαίων πολιτικῶν γεγονότων ἀπεμάκρυνε κατὰ τὰς ἡμέρας τούτας πᾶσαν ἄλλην σκέψιν καὶ οὐδὲ κἂν λόγος ἐγένετο περὶ φιλολογικῆς εἰμῆς ἐπισθοδικῶς ὡς πρὸς τὸ λεκτικὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων τῆς γραφίδος τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ, τῆς κατὰ πνευματοῦ περὶ τὴν σύνταξιν ἀρθρῶν, ἀνακοινώσεων, διακοινώσεων, ἐκτάκτων παραρτημάτων κλπ. Ἀλλὰ τῶρα ὅτε χάριτι θεῆς καὶ χάρις εἰς εἰς τὴν δραστήριον καὶ δεξιάν ἐνέργειαν τῆς πεσοῦσης κυβερνήσεως ὅλα τὰ πράγματα ἐπὶ πᾶσι εἰς τὸ τόσον ἐπιθυμητὸν καὶ πολυῶμιτον πρῶτον καθεστῶς, καιρὸς εἶναι ν' ἀσχοληθῶμεν καὶ περὶ τῆς κατ' αὐτὰς διανοητικῆς παραγωγῆς.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐκ Διὸς ἀρχόμεθα:

Δὲν ἐγένετο λόγος ἐπαρκῆς περὶ τίνος περιφανοῦς μεταφραστικοῦ κατωρθώματος τοῦ πολυῖδμου κ. Στεφάνου Εἰνίου. Ὁ κ. Στέφανος Εἰνὸς ἐν τῷ σίφῳ τῶν πικτοει-

δῶν γλωσσικῶν, ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν γνώσεών του, ἀνέφεραν εἰς ἓν τῶν τελευταίων Ἀποκαλυπτικῶν ἀρθρῶν του καὶ τὸ περιώνυμον ἡρωϊκοκωμικὸν ποίημα τοῦ Tassoni: La Secchia rapita μεταφρασμένον ὡς ἐξῆς: ἡ ἀρπαγεία σφραγίς. Secchia ἰταλιστὶ σημαίνει ἀντλία γαλλιστὶ seau. Ὁ κ. Ξένος ὅστις γινώσκει μόνον τὸν τίτλον τοῦ ποιήματος καὶ τοῦτον γαλλιστὶ ἐξέλαβε τὸ seau ἀντὶ τοῦ seau=σφραγίς καὶ διὰ τῆς σφραγίδος ταύτης ἐπισφράγισεν εὐκλεως τὸ ἔνδοξον φιλολογικὸν του στάδιον.

Ἀνταξίους ἀθλοῦς μεταφραστικούς ἐξετέλεσε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ Ὁρα, ἀθλοῦς εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἀδύνακτον νὰ μὴ φθονήσωσι πολλοί. Ἐνεκα τῆς ἐπικρατησάσης κατ' αὐτὰς παραχρῆς καὶ αὐτοὶ παρῆλθον ἀπαρκτηρήτηι· ἀλλ' ἡμεῖς κατὰ καθήκον ἀνασύρομεν αὐτοὺς ἐκ τῆς λήθης μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς εὐσεβείας.

Τὸ πρῶτον εἶνε αὐτόχρημα ἀπόπειρα κατὰ τῆς Ἀστρονομίας. Λόγον ποιουμένη ἡ συνάδελφος περὶ τοῦ ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντος κομήτου λέγει σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι θὰ γείνη ὁρατὸς ὅταν προσεγγίτῃ εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς Ἀριέττης.

Ὁ νεότευκτος οὗτος ἀστερισμὸς εἶνε ἀπλούστατα ὁ εἰς πάντα τὸν λοιπὸν κόσμον γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κριοῦ. Ἰταλιστὶ ὁ Κριὸς λέγεται Ariete, ἐπειδὴ δὲ ἡ μετάφρασις ἐγένετο ἐξ ἰταλικῆς ἐφημερίδος, ὁ Κριὸς μετεμορφώθη εἰς δεσποινίδα Ἀριέττην καταλαβούσαν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς χάρις εἰς τὴν ἔκτακτον ἀδυσφορήσασάν τινι τοῦ μεταφραστοῦ θέσιν εἰς τὰ οὐράνια συμπλέγματα.

Ἔτερος ἀθλος.

Ἐν Τεργέστῃ ὑπάρχει γνωστότατος ἐμπορικὸς οἶκος Morpurgo, Parente e Cia οὗ ὁ διευθυντὴς πρὸ τίνων ἡμερῶν ἀπεβίωσε. Τὸν θάνατον τοῦ διευθυντοῦ τούτου ἀναγγέλλουσα ἡ Ὁρα ἀπεκάλεσεν αὐτὸν Μορμπούζη καὶ Συγγενεῖς, μεταφράσασα τὸ κύριον ὄνομα Parente εἰς συγγενεῖς!

Τοῦλάχιστον νὰ τὸν ἔλεγε «Μουφλούζη καὶ Συγγενεῖς» ὑπομονή!

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ μένη πικρανομένη καὶ ἡ Πρωΐα. Ὁ ἀνακαλυφθεὶς ἐσχάτως εἰς τὰς στήλας τῆς σάκκος τῆς Σοφίας (sac=δικραπή, λεηλασία τῆς Σόφιας) εἶνε ἱκανὸς νὰ περιλάβῃ ὅλα τ' ἀνωτέρω.

Ἐν τῷ αὐτῷ ὅμως ἀρθρῷ ὑπῆρχον καὶ ἄλλα ἀδίκως παρελθόντα ἀπαρκτηρήτηα. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐσημειώσαμεν τὴν φράσιν: Ἐθνος Σουλιωτιστῶν.

ὦ Θεέ μου, Θεέ μου! φαντάσθητε, ἐὰν αἱ Σουλιωτίσσαι μόναι ἀποτελοῦσιν ἔθνος, τί θ' ἀποτελέσωσιν οἱ Σουλιωταί!..

Ἄς ἀνέλθωμεν εἰς στρώματα ὑψηλοτέρης φιλολογίας, ἃς προσεγγίσωμεν τὰς αἰθερίους χώρας τῆς ποιήσεως.

Ἀλλὰ φεῦ! καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἀσπίλους χώρας φαίνεται ὅτι ἐπέδρασαν αἱ ταπειναὶ τῶν ἡμερῶν μας περιστά-

στάσεις, ὅπως δὲ ἐδῶ κατω ἔπαθον ὑψωσιν τὰ χρεώγραφα καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς, οὕτω καὶ ἐκεῖ ὑψώθησαν οἱ τόνοι. Ἀπόδειξις ὁ ἐξῆς στίχος ὃν ἀπαντήσαμεν εἰς τὴν μετάφρασιν ἑνὸς ποιήματος τοῦ Φασκόλου δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἀξιόλογον Κυψέλην τῆς Ζακύνθου:

Καὶ ἂν αὐταί: ἡ σερήφαις μου σ' ἀρίστου, κυρά μου

Ἀλλὰ μήπως εἶνε τυπογραφικὸν λάθος καὶ τὸ τ ἐν τῇ λέξει πρέπει ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου στοιχείου;

Ὅρισμός τῆς μουσικῆς ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ Φάρου:

• Μουσική! ὁποῖα λακωνικότης! τίς ἡ ἔννοια τοῦ τρισυλλαβοῦ τούτου πλάσματος τῆς γλώσσης; Τί ἀρά γε νὰ ἐμπερικλειῇται εἰς τοὺς τρεῖς τούτους ἐνάρθρους φωνητικούς φθόγγους; Τί νὰ κρύπτῃ ἡ πυραμὶς αὕτη τῆς ὁποίας ἡ μία κορυφὴ ἀφκνίζεται εἰς τὰ αἰθέρικα ὕψη τῆς φαντασίας, ἡ δὲ βῆσις περικλείει ἀπασαν τὴν ἀνθρωπότητα;

Εἰς πολλὴν δύσκολον θέσιν περιέκλεισε τὴν ἀνθρωπότητα ὁ συγγραφεὺς καὶ λυπούμεθα κυρίως διὰ τὸν ἑαυτὸν του... ἂν ἀνήκῃ εἰς αὐτήν.

Μαῦρος Τάτος

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ΑΣΤΕΡΟΣ παρακαλεῖ θερμῶς τοὺς ἔχοντας εἰκόνας φωτογραφικὰς τοῦ ταγματάρχου Λώρη, τοῦ ταγματάρχου Δουμπιώτου, καὶ τῶν φονευθέντων ἀνθυπολοχαγῶν Δημητρακοπούλου, Γαληγάλη καὶ Γκαβέρου νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ πέμψωσιν αὐτάς εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς ἐπὶ ἐπιστροφῇ πρὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης διὰ νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

ΓΑΛΙΣ ζητεῖ θέσιν παιδαγωγοῦ πρὸς τινι καλῇ οἰκογενεῇ, ἐν Πειραιεῖ. Ἀπευθυντέον ἡμῖν.

UNE FRANCAISE desire se placer-comme gouvernante chez une bonne famille, au Pirée. S'adresser au journal.

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΠΑΝΟΣ

Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 3 παρὰ τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Τὴν ἀνεγνωρισμένην ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Παμπάνου καὶ τὴν πληρεστάτην εὐδοκίμησιν αὐτοῦ εἰς πᾶσας τὰς ἐργασίας τῆς τέχνης του μαρτυρεῖ ἡ πολυπληθὴς αὐτοῦ πελατεία.